

Õpetaja, kust tulevad legod?

Õpetaja, ma leidsin ühe katkise tüki; õpetaja, kas ma teise ehitise lammutan ka ära; õpetaja, mul ei ole sellist tükki, hüüavad legoringi lapsed üksteise võidu.

Huvikeskuses Telo tegutseva legoringi juhendajal Aino Eensool tuleb leida kiiresti vastus kõigile küsimustele, mis väikeste legoehitajate peas tekivad. "See hall klots on asendatud mustaga, kuid iluvõre on tõesti kahjuks puudu," selgitab ta seitsmeaastasele Silverile.

Ringijuhendaja sõnutsi on lastele pakkuda ligi sada legokomplekti. Ehitusrõõmu jätkub nii algklassiõpilasele Renele kui tema alles lasteaiaaas olevale väikevennale Tanelile. Kuigi põhilised ehitusmeistrid on seitsme-kaheksa-aastased lapsed, pakuvad keerulisemad ja mootorite abil liikuma pandavad masinad põnevust ka kuuenda klassi poistele. Lego maailmameistri võistlustel teise koha saanud Jüri Sakskas alustas legodega meisterdamist just Telo keskuse ringist.

Legoring ei tähenda aga ainult poistekklubi, vaid sinna lähevad meelsasti ka

Legodega on kõige ägedam mängida, ütlevad Telo legoringi lapsed.

MARKO MUMM

tüdrukud. Nemad võivad kokku panna näiteks nukumaja, kus on lisaks mitmesuguseid päris majapidamise asju: kamm, telefon, kohver, toidunõud, ka nuku sussid ja patsipaead on olemas.

"Päh, need on titekad. Ma panen sellised ühe minutiga kokku," uhkustab

Rainer, kelle unistuseks on ehitada robot, mille käe seest tuleb ümber kukkudes välja laev.

Neljandat aastat legoringi juhendava Aino Eensoo väitel on poiste seas üks populaarsemaid asju raudtee ja lõviriitlilte loss. Alustada tuleb aga lihtsama-

test.

"Mõni ringi tulnud laps ei oska veel loendadaagi. Kui ta tahab aga, et asi täpselt välja tuleb, peab ta tahes-tahmata arvutamise selgeks õppima," nendib Eensoo.

Suuremad poisid ootavad aga piki-silmi võistlust. Võistu kokkupanemised on alati mingil kindlal teemal, näiteks ehitised või autod. Enne arutavad lapsed õpetajaga läbi, milliseid ehitisi üldse olemas on. "Muidu võib juhtuda, et mõni meisterdab maja asemel jalgratta," ütleb ringi juhendaja, kelle sõnutsi õpetab selline arutelu ka eristama ja üldistama.

"Õpetaja, ma ei saa ise hästi neid tükke lahti. Mul lõigati just küüned ära," hüüab üks kaksikutest teisest klassi ot-sast. Aino Eensoo peab veidi mõtlema, kas legoavaja tuleb ulatada Rainerile või Silverile. Sügisel on päris tegemist, et kõik nimed ja näod meelde jätta, sest ringi tegutseb viis korda nädalas ning iga päev käib meisterdamas 15 last Lasnamäelt kuni Laagrini.

"Legoga on kõige ägedam mängida, sest saab ise nii palju ehitada. Mudeli-

tega ei saa," tunnistab Rainer.

Kodus ei pea õhtul ehitatut ka ära lammutama ja värvide järgi korralikult kilekottidesse panema. Kõik võib ühte kasti kokku visata. "Nii nagu mängimine, on lammutaminegi oskus, mida peab õppima," ütleb Aino Eensoo.

"Ehitamine ja mängimine on poole huvitavam kui äraltõhkumine," leiab aga Rainer ja võtab äsja valminud uunikum-autolt tuled eest, sest ukse vahelt piilub juba kaksikute vanaema.

"Lapsed peavad ju millegagi tegelema. Muidu jooksevad tänaval ringi ja kaklevad," on lapselapsi toov ja koju viiv vanaema tasuta töötava ringiga rahul. "Nüüd on ju kõik huviklubid tasulised ja kahe lapse peale kuluku mõnes kohas üle seitsmesaja krooni."

Haridusministeeriumi alluvuses olev legoring sai küll alguse riigi rahaga, mille eest osteti esimesed klotsikomplektid. "Praegu lapsi on ja töö käib. Kas aga riik veel järgmiseks aastaks legode ostmiseks ja juhendajatele palga maksmiseks raha leiab, seda ei tea," lausub Aino Eensoo.

VICTORIA PARMAS